Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26458
Copyright: Admont, Benediktinerstift

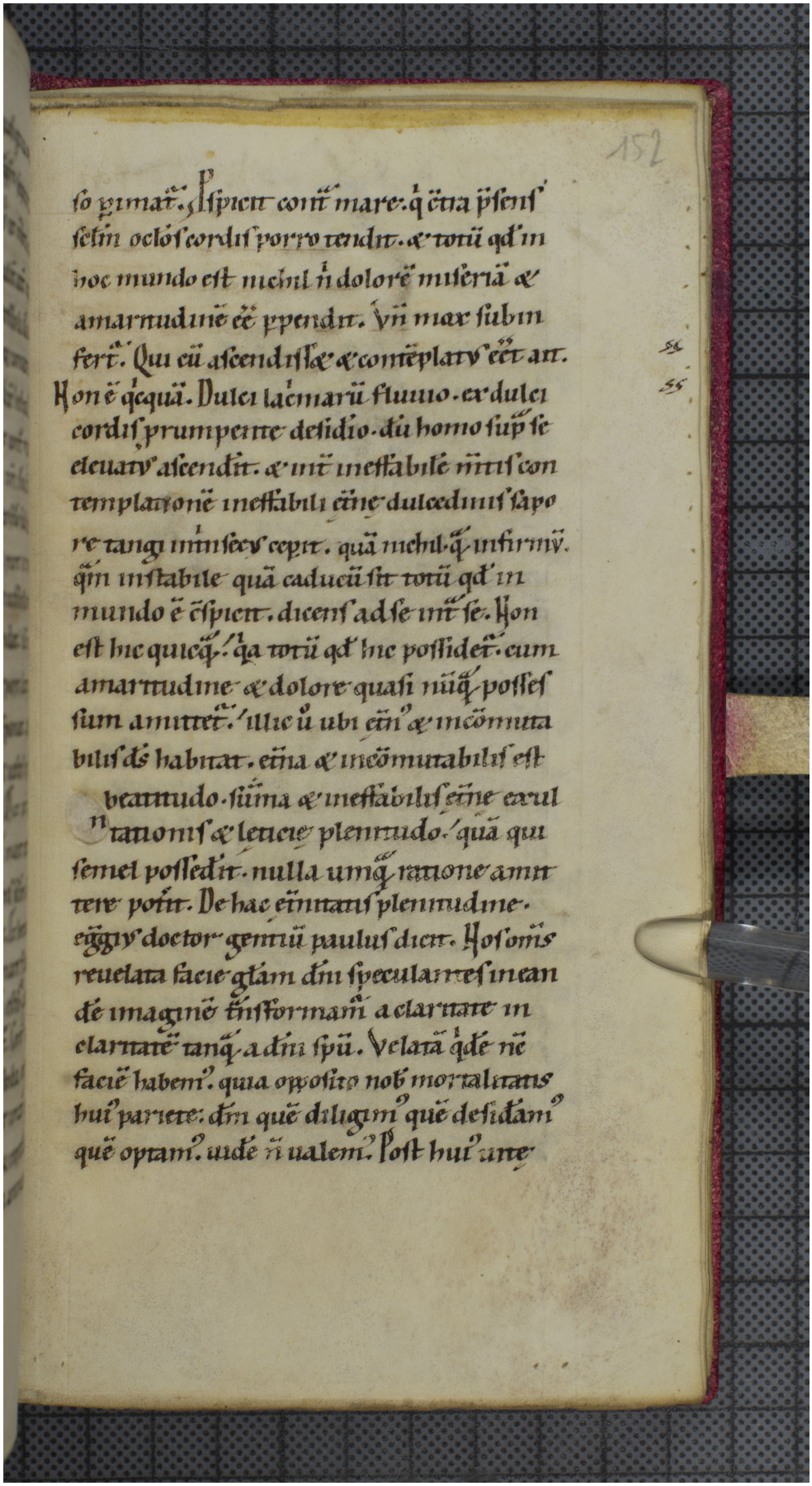

152

so gimat. Ispicit conm mare. q etia psens
selm oclos cordis porro tendit. & totu qd in
hoc mundo est nichil i dolore miseria &
amaritudine ee ppendit. Vn maxe subm
fert. Qui eu ascendisse & contemplatus eet ant.
Hon e q quia. Dulci lacmaru fluuio. ex dulci
cordis prumpente desidio. du homo sup se
eleuatus ascendit. & int ineffabile mtis con
templatione ineffabili etne dulcedinis sapo
re tangi intimee cepit. qua nichil q infirmu.
qm instabile qua caducu sit totu qd in
mundo e cspicit. dicens ad se int se. Hon
est hic quicq. qa totu qd hic possidet. cum
amaritudine & dolore quasi nuq posses
sum amittet. Illic u ubi etn & incomuta
bilis ds habitat. etna & incomutabilis est
beatitudo. suma & ineffabilis etne exul
tationis & letitie plenitudo. qua qui
semel possedit. nulla umq ratione amit
tere potit. De hac etnitatis plenitudine.
eggius doctor gentu paulus dicit. Hos omis
reuelata facie glam dni speculantes in ean
de imagine transformamur a claritate in
claritate tanq a dni spu. Velata qde ne
facie habem. quia opposito nob mortalitatis
hui pariete. dm que diligim que desidam
que optam. uide ni ualem. Post hui unte